

18 985

Regeling van het openbaar vervoer, het besloten busvervoer, en het taxivervoer (Wet personenvervoer)

NADER GEWIJZIGD VOORSTEL VAN WET 21 oktober 1986

Inhoudsopgave

Hoofdstuk I. Inleidende bepalingen

- § 1. Definities
- § 2. Werkingssfeer
- § 3. Algemene bepalingen

Hoofdstuk II. Openbaar vervoer

- § 1. Lokaal vervoer
- § 2. Interlokaal vervoer
- § 3. Gemeenschappelijke regeling
- § 4. Tarieven en vervoerbewijzen
- § 5. Bepalingen voor de reiziger
- § 6. Rijksbijdrage voor exploitatie van openbaar vervoer
- § 7. Rijksbijdrage voor infrastructuur ten behoeve van openbaar vervoer

Hoofdstuk III. Besloten vervoer

- § 1. Besloten busvervoer
- § 2. Taxivervoer

Hoofdstuk IV. Internationaal vervoer

Hoofdstuk V. Bezwaar en beroep

- § 1. Beroep tegen krachtens deze wet genomen beschikkingen
- § 2. Bezwaar en beroep tegen de dienstregeling

Hoofdstuk VI. Overige bepalingen

- § 1. Bepalingen van verschillende aard
- § 2. Toezicht en opsporing
- § 3. Dwang- en strafbepalingen
- § 4. Overgangs- en slotbepalingen

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het ter bevordering van een redelijke en duurzame voorziening in de vraag naar personenvervoer wenselijk is een nieuwe regeling te geven voor het openbaar vervoer, het besloten busvervoer en het taxivervoer;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I. INLEIDENDE BEPALINGEN

§ 1. *Definities*

Artikel 1

1. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. Onze Minister: Onze Minister van Verkeer en Waterstaat;
- b. bus: motorrijtuig, al dan niet voorzien van een aanhangwagen, ingericht voor het vervoer van meer dan acht personen, de bestuurder daaronder niet begrepen;
- c. auto: motorrijtuig, ingericht voor het vervoer van ten hoogste acht personen, de bestuurder daaronder niet begrepen;
- d. dienstregeling: voor een ieder kenbaar schema van reismogelijkheden;
- e. openbaar vervoer: voor een ieder openstaand personenvervoer per trein, metro, tram, bus of auto volgens een dienstregeling;
- f. besloten busvervoer: personenvervoer per bus, anders dan bedoeld onder e;
- g. taxivervoer: personenvervoer per auto, anders dan bedoeld onder e, tegen betaling;
- h. lokaal openbaar vervoer: openbaar vervoer uitsluitend binnen één gemeente;
- i. interlokaal openbaar vervoer: openbaar vervoer in meer dan één gemeente;
- j. vervoerder: degene die openbaar vervoer, besloten busvervoer of taxivervoer verricht, niet in de hoedanigheid van bestuurder van een trein, metro, tram, bus of auto.

2. In afwijking van het eerste lid, onderdeel h, wordt openbaar vervoer per trein uitsluitend binnen één gemeente voor de toepassing van deze wet en de daarop berustende bepalingen gelijk gesteld met interlokaal openbaar vervoer.

§ 2. *Werkingsfeer*

Artikel 2

1. Deze wet is van toepassing op openbaar vervoer, besloten busvervoer en taxivervoer over voor het openbaar verkeer openstaande wegen, daaronder begrepen uitsluitend voor openbaar vervoer openstaande wegen, alsmede op openbaar vervoer over railwegen.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat deze wet of de daarop berustende bepalingen geheel of gedeeltelijk mede van toepassing zijn op vervoer dat overeenkomst vertoont met het in het eerste lid bedoelde vervoer of dat deze wet of de daarop berustende bepalingen geheel of gedeeltelijk niet van toepassing zijn op bepaalde soorten van het in het eerste lid bedoelde vervoer.

3. De wet is niet van toepassing op vervoer van personen per auto, anders dan openbaar vervoer, indien de som van de betalingen voor dat vervoer de kosten van de auto en eventuele bijkomende kosten voor dat vervoer niet te boven gaat. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gegeven over de kosten van de auto en eventuele bijkomende kosten.

Artikel 3

Onze Minister is bevoegd ten behoeve van experimenten in het interlokaal openbaar vervoer voor een periode van ten hoogste drie jaren af te wijken van het bij of krachtens deze wet bepaalde.

§ 3. Algemene bepalingen

Artikel 4

Bij de uitvoering van deze wet dient een afweging te worden gemaakt tussen de omvang en het gebruik van goed functionerend openbaar vervoer, de noodzaak van openbaar vervoervoorzieningen voor degenen die op dit vervoer zijn aangewezen, het gebruik van particulier personenvervoer per auto, verkeersveiligheid, ruimtelijke ordening, milieubeheer, energiegebruik en de beschikbare financiële middelen.

Artikel 5

Het is verboden openbaar vervoer, besloten busvervoer of taxivervoer te verrichten zonder een daartoe strekkende vergunning.

Artikel 6

1. Een vergunning wordt verleend voor onbepaalde tijd.
2. Een vergunning kan worden verleend voor bepaalde tijd indien op het tijdstip van het verlenen van de vergunning bekend is wanneer het te verrichten vervoer zal eindigen.
3. Een vergunning kan worden geweigerd, gewijzigd of ingetrokken.
4. Een vergunning wordt steeds geweigerd indien binnen een periode van twee jaren direct voorafgaande aan de datum van indiening van een aanvraag om een vergunning een eerder aan de aanvrager verleende vergunning is ingetrokken op grond van het bepaalde in artikel 91, onderdelen a of b.
5. Bij wijziging of intrekking van een vergunning neemt het orgaan dat de vergunning heeft verleend een redelijke termijn in acht.
6. Aan een vergunning kunnen voorschriften worden verbonden.
7. De aan een vergunning verbonden voorschriften kunnen ambtshalve of op verzoek worden gewijzigd of ingetrokken.
8. De beschikking waarbij een vergunning wordt verleend, geweigerd, gewijzigd of ingetrokken, wordt openbaar gemaakt door het orgaan dat de beschikking heeft genomen.

Artikel 7

1. Een vergunning vervalt van rechtswege:
 - a. zes maanden na het overlijden of het intreden van wettelijke onbekwaamheid van degene aan wie de vergunning is verleend;
 - b. zodra de rechtspersoon waaraan vergunning is verleend, heeft opgehouden te bestaan.
2. Belanghebbenden kunnen binnen zes maanden na het overlijden of na het intreden van de wettelijke onbekwaamheid, bij het orgaan dat de vergunning heeft verleend een verzoek indienen om de vergunning te

stellen op naam van de erfgenaam, of indien er meer erfgenamen zijn, van de gezamenlijke erven, dan wel op naam van één of meer door de belanghebbenden aangewezen vertegenwoordigers.

3. Het orgaan beslist binnen drie maanden op het verzoek. Indien het orgaan het verzoek inwilligt, geschiedt zulks voor een periode van ten hoogste één jaar na het verstrijken van de in het eerste lid bedoelde periode.

4. De in het derde lid bedoelde periode van één jaar kan door het orgaan eenmaal met ten hoogste een half jaar worden verlengd.

5. Het bepaalde in het eerste lid vindt geen toepassing zolang het orgaan nog niet onherroepelijk op het in het tweede lid bedoelde verzoek heeft beslist.

Artikel 8

Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gegeven over de verlening, weigering, wijziging of intrekking van een vergunning, de wijziging of intrekking van de aan een vergunning verbonden voorschriften en de openbaarmaking van een beschikking. Deze regels bevatten in ieder geval bepalingen over:

- a. de wijze waarop een aanvraag om verlening, wijziging of intrekking van een vergunning wordt ingediend;
- b. de gegevens die bij een aanvraag om verlening, wijziging of intrekking van een vergunning worden verstrekt;
- c. de vergoeding die de aanvrager is verschuldigd voor de behandeling van de aanvraag om verlening of wijziging van een vergunning;
- d. de termijn waarbinnen op een aanvraag wordt beslist;
- e. de afgifte en het gebruik van vergunningbewijzen voor bussen en auto's.

Artikel 9

1. Onverminderd het bepaalde in de hoofdstukken II en III wordt, behoudens in bij algemene maatregel van bestuur aan te geven gevallen, een vergunning slechts verleend aan een vervoerder die voldoet aan eisen van betrouwbaarheid, kredietwaardigheid en vakbekwaamheid.

2. Onze Minister kan ontheffing verlenen van de in het eerste lid bedoelde eis van vakbekwaamheid.

3. Een ontheffing kan onder beperkingen worden verleend en aan een ontheffing kunnen voorschriften worden verbonden.

4. Onze Minister kan een ontheffing, de beperkingen waaronder een ontheffing is verleend en de aan een ontheffing verbonden voorschriften ambtshalve of op verzoek wijzigen of intrekken.

5. Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gegeven over:
- a. de eisen van betrouwbaarheid, kredietwaardigheid en vakbekwaamheid;
 - b. de gevallen waarin Onze Minister ontheffing kan verlenen;
 - c. de beperkingen waaronder een ontheffing kan worden verleend;
 - d. de voorschriften die aan een ontheffing kunnen worden verbonden.

Artikel 10

Het is de houder van een vergunning voor openbaar vervoer, besloten busvervoer of taxivervoer verboden te handelen in strijd met:

- a. een vergunning en de aan een vergunning verbonden voorschriften;
- b. de beperkingen waaronder een ontheffing is verleend en de aan een ontheffing verbonden voorschriften.

§ 1. *Lokaal vervoer*

Artikel 11

1. Burgemeester en wethouders beslissen op een aanvraag om een vergunning voor het verrichten van lokaal openbaar vervoer.
2. Zij kunnen een vergunning ambtshalve of op verzoek van de vervoerder aan wie de vergunning is verleend, wijzigen of intrekken.
3. Burgemeester en wethouders nemen een beslissing tot verlening, weigering, wijziging of intrekking van een vergunning op grond van de wenselijkheid van lokaal openbaar vervoer en het financieel belang van de gemeente.

Artikel 12

1. De vervoerder aan wie een vergunning is verleend voor het verrichten van lokaal openbaar vervoer is verplicht de door burgemeester en wethouders vastgestelde dienstregeling uit te voeren.
2. Voor zover nodig stellen burgemeester en wethouders, of Onze Minister bij toepassing van artikel 39, de vervoerder daartoe financiële middelen ter beschikking.

Artikel 13

Het is verboden lokaal openbaar vervoer te verrichten volgens een andere dan een door burgemeester en wethouders vastgestelde dienstregeling.

Artikel 14

1. Burgemeester en wethouders stellen ten minste eenmaal per jaar de dienstregeling van het lokale openbaar vervoer vast met inachtneming van het bepaalde in artikel 4.
2. Zij stellen belanghebbenden in de gelegenheid wenselijk te maken ten aanzien van de dienstregeling van het lokale openbaar vervoer.
3. Zij plegen overleg met Onze Minister over de samenhang tussen het lokale en het interlokale openbaar vervoer.
4. Indien overdracht van bevoegdheden als bedoeld in de artikelen 21 en 25 heeft plaatsgevonden, plegen zij overleg over de samenhang tussen het lokale en het bij de overdracht betrokken interlokale openbaar vervoer met de in artikel 21, eerste lid, bedoelde gemeente of het in artikel 25, eerste lid, bedoelde openbaar lichaam.
5. Zij maken de datum van ingang en de geldigheidsduur van de vastgestelde dienstregeling openbaar.

Artikel 15

Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gegeven over de dienstregeling van het lokale openbaar vervoer.

§ 2. *Interlokaal vervoer*

Artikel 16

1. Onze Minister beslist op een aanvraag om een vergunning voor het verrichten van interlokaal openbaar vervoer.
2. Onze Minister kan een vergunning ambtshalve of op verzoek van de vervoerder aan wie de vergunning is verleend, wijzigen of intrekken.

3. Onze Minister neemt een beslissing tot verlening, weigering, wijziging of intrekking van een vergunning voor het verrichten van interlokaal openbaar vervoer op grond van de wenselijkheid van interlokaal openbaar vervoer en het financieel belang van het Rijk.

Artikel 17

De vervoerder aan wie een vergunning is verleend voor het verrichten van interlokaal openbaar vervoer is verplicht de door Onze Minister goedgekeurde dienstregeling uit te voeren.

Artikel 18

Het is verboden interlokaal openbaar vervoer te verrichten volgens een andere dan een door Onze Minister goedgekeurde of bij toepassing van artikel 22, tweede lid, vastgestelde dienstregeling dan wel bij toepassing van artikel 21 volgens een andere dan een door burgemeester en wethouders vastgestelde dienstregeling.

Artikel 19

1. De vervoerder aan wie een vergunning is verleend voor het verrichten van interlokaal openbaar vervoer anders dan bedoeld in artikel 21, legt ten minste een maal per jaar een voorstel voor een dienstregeling van het door hem te verrichten interlokaal openbaar vervoer ter goedkeuring voor aan Onze Minister.

2. Hij stelt belanghebbenden in de gelegenheid wens kenbaar te maken ten aanzien van de dienstregeling van het interlokale openbaar vervoer.

3. Onze Minister keurt ten minste een maal per jaar de dienstregeling van het interlokale openbaar vervoer goed met inachtneming van het bepaalde in artikel 4.

4. Onze Minister pleegt overleg met burgemeester en wethouders die een dienstregeling voor lokaal openbaar vervoer vaststellen over de samenhang tussen het interlokale en het lokale openbaar vervoer, alsmede met burgemeester en wethouders die een dienstregeling vaststellen voor interlokaal openbaar vervoer als bedoeld in artikel 21, eerste lid, en met het openbaar lichaam van een gemeenschappelijke regeling als bedoeld in artikel 21, eerste lid, over de samenhang binnen het interlokale openbaar vervoer.

5. Onze Minister maakt de datum van ingang en de geldigheidsduur van de goedgekeurde dienstregeling openbaar.

Artikel 20

1. Onze Minister vraagt gedeputeerde staten van een provincie advies indien hij voornemens is:

a. een vergunning voor het verrichten van interlokaal openbaar vervoer te verlenen, te wijzigen of in te trekken voor zover de vervoerder voornemens is een dienstregeling binnen die provincie uit te voeren;

b. in die provincie over te gaan tot overdracht van zijn bevoegdheden inzake interlokaal openbaar vervoer als bedoeld in de artikelen 21 en 25.

2. Onze Minister vraagt gedeputeerde staten eveneens advies ten behoeve van de voorbereiding van de door hem goed te keuren dienstregeling van het interlokale openbaar vervoer voorzover deze dienstregeling in de provincie wordt uitgevoerd.

3. Over een voornemen tot een ingrijpende wijziging van de dienstregeling vraagt Onze Minister gedeputeerde staten afzonderlijk om advies.

4. Onze Minister bericht gedeputeerde staten hetgeen door hem is overwogen omtrent het in het eerste en derde lid bedoelde advies.

Artikel 21

1. Onze Minister kan op verzoek van burgemeester en wethouders van een gemeente die een dienstregeling voor lokaal openbaar vervoer hebben vastgesteld, de bevoegdheid tot verlening van een vergunning voor interlokaal openbaar vervoer vanuit of naar die gemeente overdragen aan burgemeester en wethouders van die gemeente voor zolang Onze Minister dit doelmatig acht. In een zodanig geval stellen burgemeester en wethouders de dienstregeling vast overeenkomstig het bepaalde in artikel 14.

2. Onze Minister kan op verzoek van burgemeester en wethouders, bedoeld in het eerste lid, wijziging aanbrengen in de overgedragen bevoegdheid of de overdracht beëindigen.

3. Indien Onze Minister voornemens is over te gaan tot overdracht van de in het eerste lid bedoelde bevoegdheid, wijziging aan te brengen in de overgedragen bevoegdheid of de overdracht te beëindigen, hoort hij de gemeenten op wier grondgebied het in het eerste lid bedoelde interlokale openbaar vervoer wordt verricht alsmede de vervoerder die dit vervoer verricht.

4. Voor zover de bevoegdheid, bedoeld in het eerste lid, is overgedragen, is het bepaalde in de artikelen 16, 17 en 19, derde en vijfde lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 22

1. Burgemeester en wethouders aan wie de in artikel 21, eerste lid, bedoelde bevoegdheid is overgedragen, stellen belanghebbenden in de gelegenheid wenselijk te maken ten aanzien van de in dat lid bedoelde dienstregeling voor interlokaal openbaar vervoer.

2. Zij plegen overleg over de vast te stellen dienstregeling met de gemeenten op wier grondgebied het interlokale openbaar vervoer, waarop de overgedragen bevoegdheid betrekking heeft, wordt verricht. Indien dit overleg niet tot overeenstemming leidt, stelt Onze Minister op verzoek van een of meer van de betrokken gemeenten de dienstregeling vast.

3. Zij plegen overleg met Onze Minister over de samenhang met het overige interlokale openbaar vervoer.

Artikel 23

Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gegeven over de dienstregeling van het interlokale openbaar vervoer.

§ 3. Gemeenschappelijke regeling

Artikel 24

Indien gemeenten ter behartiging van openbaar vervoer een gemeenschappelijke regeling treffen in de zin van de Wet gemeenschappelijke regelingen (Stb. 1984, 669) kunnen zij de op grond van artikel 21, eerste lid, overgedragen bevoegdheid inzake interlokaal openbaar vervoer slechts gezamenlijk met hun bevoegdheden inzake lokaal openbaar vervoer overdragen aan het bij die gemeenschappelijke regeling ingestelde openbaar lichaam.

Artikel 25

1. Indien gemeenten ter behartiging van openbaar vervoer een gemeenschappelijke regeling treffen en hun bevoegdheden inzake lokaal openbaar vervoer overdragen aan het bij die gemeenschappelijke regeling ingestelde openbaar lichaam, kan Onze Minister op verzoek van dat openbaar lichaam

de bevoegdheid tot verlening van een vergunning voor interlokaal openbaar vervoer aan dat openbaar lichaam overdragen voor zolang Onze Minister dit doelmatig acht. In een zodanig geval stelt het openbaar lichaam de dienstregeling vast overeenkomstig het bepaalde in artikel 14.

2. Onze Minister kan op verzoek van het openbaar lichaam waaraan de in het eerste lid bedoelde bevoegdheid is overgedragen, wijziging aanbrengen in de overgedragen bevoegdheid of de overdracht beëindigen.

3. Indien Onze Minister voornemens is over te gaan tot overdracht van de in het eerste lid bedoelde bevoegdheid, wijziging aan te brengen in de overgedragen bevoegdheid of de overdracht te beëindigen, hoort hij de vervoerder die het in het eerste lid bedoelde interlokale openbaar vervoer verricht.

Artikel 26

Indien de artikelen 24 of 25 toepassing hebben gevonden, is het bepaalde in de artikelen 11, 12, 13, 14, eerste, tweede, derde en vijfde lid, 16, 17, 18, 19 en 22, derde lid, van overeenkomstige toepassing.

§ 4. Tarieven en vervoerbewijzen

Artikel 27

1. Onze Minister stelt de tarieven en de modellen van vervoerbewijzen voor het openbaar vervoer vast.

2. Naast de in het eerste lid bedoelde vaststelling kan Onze Minister overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur te geven regels volstaan met goedkeuring van tarieven voor lokaal en interlokaal openbaar vervoer.

3. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid kan Onze Minister overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur te geven regels volstaan met vaststelling van de tariefhoogte en goedkeuring van de tarieven voor interlokaal openbaar vervoer per trein en voor dit vervoer per trein te samen met daaraan aansluitende prestaties.

4. Voorafgaande aan de vaststelling van tarieven of de tariefhoogte en modellen van vervoerbewijzen pleegt Onze Minister overleg met vertegenwoordigingen van gemeenten die een dienstregeling voor lokaal openbaar vervoer vaststellen en met vertegenwoordigingen van vervoerders die openbaar vervoer verrichten.

5. De in het eerste lid bedoelde tarieven en modellen gelden niet, behoudens de toegestane afwijkingen als bedoeld in het tweede en derde lid, voordat zij zijn gepubliceerd in de Nederlandse Staatscourant.

6. Artikel 83 van de Wet Overeenkomst Wegvervoer (Stb. 1982, 670) is van overeenkomstige toepassing op het openbaar vervoer per trein, metro en tram.

7. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gegeven over tarieven van vervoerbewijzen.

Artikel 28

De vervoerder aan wie een vergunning is verleend voor het verrichten van lokaal of interlokaal openbaar vervoer is verplicht tegen de door Onze Minister vastgestelde of goedgekeurde tarieven en overige vervoerwaarden te vervoeren.

Artikel 29

Het is verboden openbaar vervoer te verrichten tegen andere dan door Onze Minister vastgestelde of goedgekeurde tarieven en met andere dan

door Onze Minister, een gemeente of een vervoerder vastgestelde modellen van vervoerbewijzen, behoudens in de gevallen als aangegeven in de in artikel 27, derde lid, bedoelde algemene maatregel van bestuur.

§ 5. *Bepalingen voor de reiziger*

Artikel 30

1. Het is, behoudens in bij algemene maatregel van bestuur aan te geven gevallen, verboden zonder hiervoor geldig vervoerbewijs gebruik te maken van het openbaar vervoer, alsmede, voor zover de vervoerder zulks duidelijk heeft kenbaar gemaakt, van de daartoe behorende voorzieningen.

2. Degene die van een geldig vervoerbewijs moet zijn voorzien, is verplicht dit desgevraagd te tonen of te overhandigen aan de ambtenaren en personen, bedoeld in de artikelen 80 en 82.

Artikel 31

Het is verboden een onbevoegd gewijzigd of anderszins bewerkt vervoerbewijs te gebruiken, een vervoerbewijs te misbruiken of de controle van vervoerbewijzen te belemmeren of te verhinderen.

Artikel 32

Het is verboden gebruik te maken van het openbaar vervoer en de daartoe behorende voorzieningen op zodanige wijze dat orde, rust, veiligheid of een goede bedrijfspgang wordt of kan worden verstoord.

Artikel 33

De reiziger is verplicht de aanwijzingen betreffende de orde, rust, veiligheid of een goede bedrijfspgang op te volgen, die door of vanwege de vervoerder, die openbaar vervoer verricht, duidelijk kenbaar zijn gemaakt.

Artikel 34

1. Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gegeven over:

- a. hetgeen onder verstoring van orde, rust, veiligheid of een goede bedrijfspgang wordt verstaan;
- b. de wijze waarop de in artikel 33 bedoelde aanwijzingen onder meer kunnen worden gegeven.

2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden voorts regels gegeven over onder meer:

- a. het gebruik van vervoerbewijzen;
- b. de verplichting tot betaling en het recht op terugbetaling;
- c. gevonden voorwerpen.

§ 6. *Rijksbijdrage voor exploitatie van openbaar vervoer*

Artikel 35

Onze Minister beslist op een aanvraag om een financiële bijdrage voor exploitatie van openbaar vervoer, behoudens in de gevallen waarin Onze Minister tot verlening van een zodanige bijdrage is verplicht ter uitvoering van internationale overeenkomsten of van besluiten van volkenrechtelijke organisaties.

Artikel 36

Onze Minister verleent slechts een financiële bijdrage voor exploitatie van openbaar vervoer indien uit die exploitatie een tekort voortvloeit.

Artikel 37

Voor exploitatie van lokaal openbaar vervoer verleent Onze Minister een financiële bijdrage indien het bieden van openbaar vervoer als lokale voorziening naar zijn oordeel doelmatig is.

Artikel 38

De in artikel 37 bedoelde bijdrage wordt verleend aan:

- a. gemeenten met ten minste vijftigduizend inwoners;
- b. gemeenten die door Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieuhygiëne zijn aangewezen te groeien tot een inwonertal van ten minste vijftigduizend.

Artikel 39

Voor exploitatie van lokaal openbaar vervoer in andere gemeenten dan die bedoeld in artikel 38 verleent Onze Minister een financiële bijdrage aan de vervoerder die dat vervoer verricht.

Artikel 40

Voor exploitatie van interlokaal openbaar vervoer verleent Onze Minister een financiële bijdrage aan de vervoerder die dat vervoer verricht.

Artikel 41

Voor exploitatie van interlokaal openbaar vervoer, waarop de op grond van artikel 21, eerste lid, overgedragen bevoegdheid betrekking heeft, verleent Onze Minister een financiële bijdrage aan de in dat lid bedoelde gemeente.

Artikel 42

Voor exploitatie van openbaar vervoer, waarop de in artikel 25 bedoelde bevoegdheden voor zowel het lokale als het interlokale openbaar vervoer betrekking hebben, verleent Onze Minister een financiële bijdrage aan het in dat artikel bedoelde openbaar lichaam.

Artikel 43

Bij de vaststelling van de grondslag van de financiële bijdrage voor exploitatie van openbaar vervoer wordt uitgegaan van het gebruik van het openbaar vervoer.

Artikel 44

Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gegeven over de door Onze Minister te verlenen financiële bijdrage voor exploitatie van openbaar vervoer. Deze regels bevatten in ieder geval bepalingen over:

- a. de grondslag van de bijdrage;
- b. de vaststelling van het gebruik van het openbaar vervoer;
- c. de aard van de exploitatiekosten die bij de berekening van de bijdrage in aanmerking worden genomen;
- d. de wijze waarop wijzigingen van het vervoergebruik in aanmerking worden genomen;
- e. de doorberekening van wijzigingen van loonkosten en prijzen;
- f. de wijze waarop wijzigingen van kapitaallasten in aanmerking worden genomen;
- g. de toerekening van vervoeropbrengsten en andere inkomsten;
- h. de gegevens die een gemeente, het openbaar lichaam van een gemeenschappelijke regeling en een vervoerder dienen te verstrekken en de wijze waarop controle op die gegevens wordt uitgeoefend;

- i. controle op de uitgaven, ontvangsten, administratie en jaarrekening van de gemeente, het openbaar lichaam en de vervoerder;
- j. de wijziging en beëindiging van de bijdrage.

Artikel 45

Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gegeven over bij de vaststelling van de vervoerprijs in aanmerking te nemen kosten voor de gevallen waarin een vervoerder, te wiens behoeve Onze Minister een financiële bijdrage voor exploitatie van openbaar vervoer heeft verleend, besloten busvervoer of taxivervoer verricht.

Artikel 46

1. Onze Minister stelt een financiële bijdrage voor exploitatie van openbaar vervoer jaarlijks vast voor de aanvang van het jaar waarop die bijdrage betrekking heeft.
2. Aanpassing van de voor een bepaald jaar vastgestelde bijdrage geschiedt in dat jaar slechts als gevolg van wijzigingen van loonkosten en prijzen.
3. In de beschikking waarbij een bijdrage wordt verleend, kunnen voorschriften worden opgenomen.

Artikel 47

1. Onze Minister kan de financiële bijdrage voor exploitatie van openbaar vervoer wijzigen of beëindigen:
 - a. op verzoek van de gemeente, het openbaar lichaam of van de vervoerder, die een financiële bijdrage voor exploitatie van openbaar vervoer ontvangt;
 - b. indien de vergunning wordt gewijzigd of ingetrokken;
 - c. indien niet langer wordt voldaan aan de in de artikelen 36, 37 en 38 genoemde voorwaarden.
2. Onze Minister neemt bij wijziging of beëindiging een redelijke termijn in acht.

§ 7. Rijksbijdrage voor infrastructuur ten behoeve van openbaar vervoer

Artikel 48

1. Onze Minister kan aan een provincie, een gemeente, het openbaar lichaam van een gemeenschappelijke regeling, een ander openbaar lichaam of aan een vervoerder, die openbaar vervoer verricht, op verzoek een financiële bijdrage verlenen voor investeringen in infrastructuur ten behoeve van openbaar vervoer, indien die investeringen een onevenredige belasting vormen voor de exploitatie van openbaar vervoer.
2. In de beschikking waarbij een bijdrage wordt verleend, kunnen voorschriften worden opgenomen.

Artikel 49

- Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gegeven over de door Onze Minister te verlenen financiële bijdrage voor infrastructuur ten behoeve van openbaar vervoer. Deze regels bevatten in ieder geval bepalingen over:
- a. de aard van de investeringen waarvoor een bijdrage wordt verleend;
 - b. de berekening van de bijdrage;
 - c. de gegevens die een provincie, een gemeente, het openbaar lichaam van een gemeenschappelijke regeling, een ander openbaar lichaam en een vervoerder die openbaar vervoer verricht, dienen te verstrekken en de wijze waarop controle op die gegevens wordt uitgeoefend;
 - d. controle op de besteding van de financiële bijdrage.

HOOFDSTUK III. BESLOTEN VERVOER

§ 1. *Besloten busvervoer*

Artikel 50

1. Onze Minister beslist op een aanvraag om een vergunning voor het verrichten van besloten busvervoer.
2. Onze Minister verleent een vergunning aan de vervoerder, die vraag van voldoende omvang en tijdsduur naar door hem te verrichten vervoer aantoont.
3. De vergunning vermeldt het aantal bussen dat ten hoogste voor het vervoer mag worden gebruikt.

Artikel 51

Indien de vraag naar door de vervoerder te verrichten vervoer daartoe aanleiding geeft, kan Onze Minister een vergunning voor het verrichten van besloten busvervoer verlenen onder beperkingen betreffende de aard van het te verrichten vervoer.

Artikel 52

Het is de houder van een vergunning voor besloten busvervoer verboden te handelen in strijd met de beperkingen waaronder de vergunning is verleend.

Artikel 53

1. In afwijking van het bepaalde in artikel 6, eerste lid, worden vergunningen voor het verrichten van besloten busvervoer voorlopig verleend voor een periode van twee jaren, tenzij besloten busvervoer wordt verricht als nevenactiviteit ten behoeve van een hoofdactiviteit die niet bestaat uit het vervoer van personen dan wel dat niet commercieel van aard is, en dat een geringe weerslag heeft op de vervoermarkt.
2. Aan degene, aan wie een voorlopige vergunning als bedoeld in het eerste lid is verleend, wordt een vergunning voor onbepaalde tijd slechts verleend, indien:
 - a. de benutting van de vergunde bussen ten minste gelijk is aan een bij of krachtens algemene maatregel van bestuur vast te stellen norm;
 - b. de vervoerder gedurende de periode waarin zijn vergunning geldig is niet heeft gehandeld in strijd met het bij of krachtens deze wet bepaalde;
 - c. de vervoerder zijn verplichtingen die voortvloeien uit de reekens voor hem geldende collectieve arbeidsovereenkomst is nagekomen.
3. Indien een aanvraag om een vergunning voor onbepaalde tijd is ingediend, doch daarop nog niet is beslist dan wel de desbetreffende beschikking nog niet in werking is getreden op het tijdstip waarop de geldigheidsduur van de vergunning, bedoeld in het eerste lid, is verlopen, behoudt deze vergunning haar geldigheid tot het tijdstip waarop bedoelde beschikking in werking is getreden.
4. Een beschikking als bedoeld in het derde lid treedt in werking op het tijdstip dat de termijn van beroep is verstreken of op een ingediend beroep onherroepelijk is beslist.

Artikel 54

Onze Minister kan een vergunning voor het verrichten van besloten busvervoer, alsmede de beperkingen waaronder de vergunning is verleend, ambtshalve of op verzoek van de vervoerder aan wie de vergunning is verleend, wijzigen of intrekken op grond van de vraag naar door die vervoerder te verrichten vervoer.

Artikel 55

Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gegeven over de normen die bij verlening, wijziging of intrekking van een vergunning worden gehanteerd en over de beperkingen die aan een vergunning kunnen worden verbonden.

Artikel 56

1. Het is de vervoerder verboden besloten busvervoer te verrichten met chauffeurs die niet bij hem in dienstbetrekking zijn.
2. Het in het eerste lid genoemde verbod geldt niet in geval van:
 - a. collegiale inleen van personeel van andere houders van vergunningen voor het verrichten van besloten busvervoer;
 - b. leerarbeidsplaatsen in het kader van een leerlingstelsel.
3. Onze Minister kan in bijzondere gevallen, na overleg met organisaties van werkgevers en werknemers in het besloten busvervoer, ontheffing verlenen van het in het eerste lid genoemde verbod.

§ 2. Taxivervoer

Artikel 57

1. Gedeputeerde staten beslissen op een aanvraag om een vergunning voor het verrichten van taxivervoer.
2. Een vergunning voor het verrichten van taxivervoer wordt verleend voor taxivervoer binnen en vanuit de provincie dan wel voor taxivervoer binnen en vanuit een deel van de provincie dat samenvalt met een samenwerkingsgebied als bedoeld in artikel 2 van de Wet gemeenschappelijke regelingen, tenzij in verband met de schaal van het taxivervoer afwijking van de indeling van de in dit artikel bedoelde samenwerkingsgebieden bijzonder aangewezen is.
3. Gedeputeerde staten verlenen een vergunning op grond van de vraag naar taxivervoer binnen het gebied waarvoor de vergunning wordt verleend, zij kunnen daarbij het aanbod van taxivervoer in aanmerking nemen.
4. De vergunning vermeldt het aantal auto's dat ten hoogste voor het vervoer mag worden gebruikt.

Artikel 58

Gedeputeerde staten kunnen een vergunning voor het verrichten van taxivervoer ambtshalve of op verzoek van de vervoerder aan wie de vergunning is verleend, wijzigen of intrekken op grond van de vraag naar taxivervoer binnen het gebied waarvoor de vergunning is verleend.

Artikel 59

Het is verboden buiten het gebied waarvoor de vergunning is verleend, personen op te nemen tenzij de rit door hen is besteld bij het kantoor van de vervoerder.

Artikel 60

1. Gedeputeerde staten stellen de tarieven vast voor het taxivervoer dat wordt verricht uitsluitend binnen het gebied waarvoor zij een vergunning verlenen met uitzondering van tarieven die schriftelijk in een overeenkomst zijn vastgelegd voor gedurende een bepaalde periode meermalen te verrichten taxivervoer.
2. Gedeputeerde staten maken de door hen vastgestelde tarieven openbaar.

Artikel 61

Het is verboden binnen het gebied waarvoor de vergunning is verleend taxivervoer te verrichten tegen andere dan de door gedeputeerde staten vastgestelde tarieven tenzij de vervoerder en de reiziger een overeenkomst als bedoeld in artikel 60 hebben gesloten.

Artikel 62

Provinciale staten kunnen regels geven in het belang van taxivervoer voor zover daarin niet bij deze wet en de daarop berustende bepalingen is voorzien.

Artikel 63

1. Indien gemeenten voor de uitoefening van de bevoegdheden inzake het taxivervoer, bedoeld in deze paragraaf, een gemeenschappelijke regeling treffen in de zin van de Wet gemeenschappelijke regelingen, en bij de regeling een openbaar lichaam instellen, kunnen gedeputeerde staten hun bevoegdheden tot het verlenen van een vergunning en tot vaststelling van de tarieven en kunnen provinciale staten de in artikel 62 bedoelde bevoegdheid, op verzoek van de bij de regeling betrokken gemeenten, overdragen aan dit openbaar lichaam.

2. Indien de bevoegdheden, bedoeld in het eerste lid, zijn overgedragen, is het bepaalde in de artikelen 57 tot en met 61 van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat een vergunning slechts voor het gehele gebied van de gemeenschappelijke regeling kan worden verleend.

3. Indien na overdracht van bevoegdheden als bedoeld in het eerste lid, het in een reeds verleende vergunning vermelde grondgebied niet overeenkomt met het gebied van de gemeenschappelijke regeling, behoudt die vergunning haar geldigheid, tenzij daarin anders is voorzien.

HOOFDSTUK IV. INTERNATIONAAL VERVOER

Artikel 64

Ter uitvoering van internationale overeenkomsten of besluiten van volkenrechtelijke organisaties dan wel om redenen van internationaal vervoerbeleid kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels worden gegeven over:

- a. openbaar vervoer, besloten busvervoer en taxivervoer die de Nederlandse grens overschrijden;
- b. openbaar vervoer, besloten busvervoer en taxivervoer die door een in Nederland gevestigde vervoerder geheel buiten Nederland worden verricht;
- c. het rijden met een lege bus of auto over voor het openbaar verkeer openstaande wegen in Nederland of het rijden met een lege bus of auto door een in Nederland gevestigde vervoerder geheel of ten dele buiten Nederland, voor zover dat verband houdt met het verrichten van openbaar vervoer, besloten busvervoer en taxivervoer.

HOOFDSTUK V. BEZWAAR EN BEROEP

§ 1. *Beroep tegen krachtens deze wet genomen beschikkingen*

Artikel 65

1. Degene die rechtstreeks in zijn belang wordt getroffen door een op grond van deze wet en de daarop berustende bepalingen genomen beschikking, kan behoudens het bepaalde in artikel 66 daartegen beroep instellen bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven.

2. Het bepaalde in de artikelen 5 en 29 tot en met 73 van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie (Stb. 1954, 416) is van overeenkomstige toepassing.

3. Het bepaalde in artikel 33, eerste lid, van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie is niet van overeenkomstige toepassing, indien een vergunning voor het verrichten van openbaar vervoer, besloten busvervoer of taxivervoer wordt verleend; in een zodanig geval kan beroep worden ingesteld binnen dertig dagen na openbaarmaking van de desbetreffende beschikking.

Artikel 66

Degene die rechtstreeks in zijn belang wordt getroffen door een op grond van de artikelen 21, 25, 37 juncto 38, 41, 42, 48, 63 en 102 genomen beschikking, kan daartegen beroep in stellen bij de Kroon binnen dertig dagen na verzending van een afschrift van de beschikking.

§ 2. Bezwaar en beroep tegen de dienstregeling

Artikel 67

1. Tegen een door burgemeester en wethouders vastgestelde dienstregeling als bedoeld in de artikelen 14 en 21 kunnen belanghebbenden beroep instellen bij de gemeenteraad uiterlijk één maand na de datum van ingang van de dienstregeling.

2. De gemeenteraad beslist op het beroep binnen drie maanden na het verstrijken van de in het eerste lid bedoelde termijn.

Artikel 68

1. Tegen een door Onze Minister vastgestelde of goedgekeurde dienstregeling als bedoeld in artikel 19 en artikel 22 kunnen belanghebbenden een bezwaarschrift indienen bij Onze Minister uiterlijk één maand na de datum van ingang van de dienstregeling.

2. Onze Minister beslist op het bezwaarschrift binnen drie maanden na het verstrijken van de in het eerste lid bedoelde termijn.

3. Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gegeven over de indiening van het bezwaarschrift.

HOOFDSTUK VI. OVERIGE BEPALINGEN

§ 1. Bepalingen van verschillende aard

Artikel 69

Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen met het oog op het verrichten van openbaar vervoer, besloten busvervoer en taxivervoer regels worden gegeven over:

- a. inrichting en uitrusting van trein, metro, tram, bus en auto;
- b. keuring van bussen en auto's;
- c. eisen te stellen aan bestuurders van trein, metro, bus, tram en auto;
- d. het te verlenen dienstbetoon;
- e. aanschaf van bussen door een gemeente of een vervoerder te wiens behoeve Onze Minister een financiële bijdrage voor exploitatie van openbaar vervoer heeft verleend.

Artikel 70

Onze Minister vraagt advies over voorstellen van wet, algemene maatregelen van bestuur en ministeriële regelingen op het terrein van het openbaar vervoer, besloten busvervoer en taxivervoer ten minste aan door hem aan te wijzen:

- a. organisaties van werkgevers en werknemers in het openbaar vervoer, besloten busvervoer en taxivervoer;
- b. vertegenwoordigingen van provincies en gemeenten;
- c. organisaties die de belangen van gebruikers van het openbaar vervoer, besloten busvervoer en taxivervoer behartigen.

Artikel 71

Onze Minister doet jaarlijks ter gelegenheid van de aanbieding van de Rijksbegroting aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal toekomen:

- a. een verslag van de toepassing van deze wet in het voorafgaande jaar en een overzicht van de door Onze Minister in het voorafgaande jaar verleende financiële bijdragen voor exploitatie van openbaar vervoer en voor investeringen in infrastructuur ten behoeve van openbaar vervoer;
- b. een voor het desbetreffende begrotingsjaar bijgesteld overzicht van de te verwachten ontwikkeling van het openbaar vervoer in de komende vijf jaren, opgesteld na overleg met vertegenwoordigingen van gemeenten die een dienstregeling voor openbaar vervoer vaststellen en vervoerders die openbaar vervoer verrichten;
- c. een raming van de middelen, die voor de te verwachten ontwikkeling van het openbaar vervoer in de komende vijf jaar naar verwachting noodzakelijk en beschikbaar zijn.

Artikel 72

1. Onverminderd het recht een op de vervoerovereenkomst gegronde rechtsvordering in te stellen tegen de vervoerder, kan een dergelijke rechtsvordering ook worden ingesteld tegen de op het vervoerbewijs, overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur te stellen regels, vermelde vervoerder of instelling, die eveneens als vervoerder wordt aangemerkt.

2. De in het eerste lid laatstbedoelde rechtsvordering vervalt evenwel, indien:

- a. de rechthebbende niet binnen drie maanden aan de in het eerste lid bedoelde vervoerder of instelling schriftelijk heeft kennis gegeven van het feit, waaruit de vordering is ontstaan;

- b. de in het eerste lid bedoelde vervoerder of instelling binnen zes maanden aan de rechthebbende een schriftelijke verklaring heeft verstrekt, waarin de vervoerder zijn verantwoordelijkheid aanvaardt.

3. Een kennisgeving als bedoeld in het tweede lid, onderdeel a, geldt als een kennisgeving aan de vervoerder.

4. De in het tweede lid genoemde termijnen beginnen met de aanvang van de dag, volgende op die van het feit, waaruit de rechtsvordering is ontstaan.

Artikel 73

1. De reiziger is aansprakelijk voor schade veroorzaakt door zijn handelen of nalaten, dan wel door zijn handbagage.

2. In afwijking van het eerste lid is de reiziger niet aansprakelijk, voor zover de schade is veroorzaakt door een omstandigheid die een zorgvuldige reiziger niet heeft kunnen vermijden en voor zover zulk een reiziger de gevolgen daarvan niet heeft kunnen verhinderen.

3. De hoedanigheid of een gebrek van zijn handbagage wordt aangemerkt als een omstandigheid die een zorgvuldige reiziger heeft kunnen vermijden en waarvan zulk een reiziger de gevolgen heeft kunnen verhinderen.

4. Tenzij de vervoerder bewijst dat de schade meer dan vijfhonderd gulden beloopt, wordt de schade aangemerkt het door de vervoerder naar zijn redelijk oordeel vast te stellen bedrag te belopen.

Artikel 74

De vervoerder is niet aansprakelijk voor schade die is veroorzaakt door vertraging, door welke omstandigheid dan ook vóór, tijdens of na het vervoer opgetreden, dan wel is veroorzaakt door welke afwijking van de dienstregeling dan ook.

Artikel 75

Behoudens de artikelen 76 en 77, verjaart een op een vervoerovereenkomst gegronde rechtsvordering door verloop van één jaar, welke termijn begint met de aanvang van de dag volgende op die waarop de reiziger het vervoermiddel heeft verlaten of had moeten verlaten.

Artikel 76

1. Een rechtsvordering jegens een vervoerder ter zake van dood en letsel van de reiziger dan wel ter zake van verlies of beschadiging van handbagage, vervalt indien de rechthebbende niet binnen een termijn van drie maanden aan de vervoerder kennis heeft gegeven van het aan de reiziger overkomen ongeval.

2. De in het eerste lid genoemde termijn begint met de aanvang van de dag, volgende op de dag van het ongeval.

3. Het eerste lid van dit artikel blijft buiten toepassing, indien:

- a. de rechthebbende binnen de in het eerste lid genoemde termijn schriftelijk bij de vervoerder een vordering heeft ingediend;
- b. het ongeval te wijten is aan schuld van de vervoerder;
- c. van het ongeval niet binnen de in het eerste lid genoemde termijn kennis is gegeven, door omstandigheden, die niet voor rekening van de rechthebbende komen;
- d. de vervoerder binnen de in het eerste lid genoemde termijn uit anderen hoofde kennis had van het ongeval.

Artikel 77

1. Een rechtsvordering jegens de vervoerder ter zake van aan een reiziger overkomen letsel verjaart door verloop van drie jaren, welke termijn begint met de aanvang van de dag, volgende op de dag van het de reiziger overkomen ongeval.

2. Een rechtsvordering jegens de vervoerder ter zake van dood van een reiziger verjaart door verloop van drie jaren, welke termijn begint met de aanvang van de dag, volgende op de dag van overlijden van de reiziger, doch welke niet langer loopt dan vijf jaren beginnend met de aanvang van de dag, volgende op de dag van het de reiziger overkomen ongeval.

Artikel 78

Een krachtens deze wet vast te stellen algemene maatregel van bestuur treedt niet eerder in werking dan twee maanden na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin hij is geplaatst. Van de plaatsing wordt onverwijld mededeling gedaan aan de beide kamers der Staten-Generaal.

Artikel 79

De krachtens deze wet gegeven ministeriële regelingen worden openbaar gemaakt in de Nederlandse Staatscourant.

Artikel 80

1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze wet bepaalde zijn, naast de bij of krachtens artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen ambtenaren, belast de met betrekking tot deze wet krachtens artikel 17, eerste lid, onder ten tweede, van de Wet op de economische delicten (Stb. 1950, 258) aangewezen ambtenaren en de hiertoe door Onze Minister aangewezen personen.

2. Onverminderd het bepaalde in het eerste lid zijn met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens de artikelen 30 tot en met 34, eerste en tweede lid, onderdelen a en b, bepaalde mede belast personen, die daatoe door de vervoerder zijn aangewezen.

Artikel 81

Onze Minister kan richtlijnen geven met betrekking tot het toezicht dat door de door hem aangewezen personen ingevolge deze wet wordt uitgeoefend.

Artikel 82

Met het opsporen van de bij of krachtens deze wet strafbaar gestelde feiten zijn, naast de bij of krachtens artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen ambtenaren, belast de met betrekking tot deze wet krachtens artikel 17, eerste lid, onder ten tweede, van de Wet op de economische delicten aangewezen ambtenaren en de door Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Justitie aangewezen personen.

Artikel 83

1. De in de artikelen 80 en 82 bedoelde ambtenaren en personen kunnen te allen tijde inzage vorderen van alle boeken en bescheiden, waarvan naar hun redelijk oordeel inzage voor de vervulling van hun taak nodig is.

2. Zij hebben, behoudens het bepaalde in artikel 123 van het Wetboek van Strafvordering, te allen tijde toegang tot alle plaatsen, waarvan naar hun redelijk oordeel betreding voor de vervulling van hun taak nodig is, met uitzondering van woningen tenzij met toestemming van de bewoner.

3. Zij kunnen voor de uitoefening van hun taak vorderen, dat bestuurders van een tram, bus en auto deze doen stilhouden, deze overbrengen naar een door hen aangewezen plaats en controle toestaan op de naleving van het bij of krachtens deze wet bepaalde. Zij kunnen vorderen dat de bestuurders overeenkomstig hun aanwijzingen ter zake medewerking verlenen.

4. Onze Minister kan na overleg met Onze Minister van Justitie regels geven over de wijze waarop de vorderingen tot doen stilhouden worden gedaan.

Artikel 84

1. Ieder is verplicht aan de in de artikelen 80 en 82 bedoelde ambtenaren en personen alle medewerking te verlenen, alle inlichtingen te verschaffen en alle boeken en bescheiden ter inzage te geven, die naar hun redelijk oordeel voor de uitoefening van de hun bij deze wet opgedragen taak nodig zijn.

2. Zij die uit hoofde van hun stand, beroep of ambt tot geheimhouding zijn verplicht, kunnen zich verschonen van het verschaffen van inlichtingen en het ter inzage geven van boeken en bescheiden doch uitsluitend voorzover het betreft hetgeen hun in hun hoedanigheid is toevertrouwd. Zij kunnen voorts het verlenen van medewerking weigeren voor zover hun plicht tot geheimhouding zich daartoe uitstrekt.

Artikel 85

Een ieder die betrokken is bij de uitvoering van deze wet en daarbij de beschikking krijgt over gegevens waarvan hij het vertrouwelijke karakter kent of redelijkerwijs moet vermoeden, en voor wie niet reeds uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift ter zake van die gegevens een geheimhoudingsplicht geldt, is verplicht tot geheimhouding daarvan, behoudens voor zover enig wettelijk voorschrift hem tot bekendmaking verplicht of uit zijn taak bij de uitvoering van deze wet de noodzaak tot bekendmaking voortvloeit.

Artikel 86

De in de artikelen 80 en 82 bedoelde ambtenaren en personen zijn verplicht zich bij de uitvoering van de hun opgedragen taak desgevraagd als zodanig te legitimeren.

Artikel 87

1. Met het oog op het toezicht op de naleving van het bepaalde in artikel 56 dient de chauffeur in het bezit te zijn van een door Onze Minister aan te wijzen document.

2. Onze Minister is bevoegd de bij het toezicht, bedoeld in het eerste lid, verkregen gegevens bekend te maken aan een gezamenlijk door organisaties van werkgevers en werknemers in het besloten busvervoer ingesteld lichaam ten behoeve van het toezicht op de naleving van de voor het besloten busvervoer geldende collectieve arbeidsovereenkomst.

§ 3. Dwang- en strafbepalingen

Artikel 88

1. De in artikel 82 bedoelde ambtenaren en personen zijn bevoegd het vervoer van personen dat wordt verricht in strijd met het bij of krachtens deze wet bepaalde te beletten en de bus of auto waarmee de overtreding wordt begaan zonedig met behulp van de sterke arm naar een door hen aangewezen plaats over te brengen of te doen overbrengen en aldaar in bewaring te stellen.

2. De kosten verbonden aan de uitvoering van het in het eerste lid bepaalde komen ten laste van de houder van de bus of de auto waarmee de overtreding is begaan en kunnen door de minister worden ingevorderd bij dwangbevel, dat op kosten van de schuldenaar bij deurwaardersexploit wordt betekend en ten uitvoer gelegd op de wijze bij het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering ten aanzien van vonnissen en authentieke akten voorgeschreven.

3. Binnen dertig dagen na de betekening staat verzet open tegen het dwangbevel door dagvaarding van de Staat. Het verzet schorst de tenuitvoerlegging.

Artikel 89

Indien naar het oordeel van de in de artikelen 80 en 82 bedoelde ambtenaren en personen in onvoldoende mate medewerking wordt verleend bij de uitvoering van de hun opgedragen taak treffen zij zonedig met behulp van de sterke arm de nodige maatregelen.

Artikel 90

1. Indien de reiziger handelt in strijd met het bepaalde in de artikelen 30 tot en met 34, eerste lid, zijn de in de artikelen 80 en 82 bedoelde ambtenaren en personen bevoegd zijn vervoerbewijs in te trekken en hem zonedig met behulp van de sterke arm het gebruik van het openbaar vervoer te ontzeggen.

2. De in de artikelen 80 en 82 bedoelde ambtenaren en personen zijn bevoegd bij vermoeden van een ten aanzien van handbagage gepleegde overtreding van het in artikel 32 bepaalde, zich in tegenwoordigheid van de reiziger van aard en inhoud daarvan te overtuigen en onbevoegd meegenomen handbagage uit de vervoermiddelen te weren of verwijderen.

Artikel 91

Het orgaan dat een vergunning heeft verleend, kan de vergunning, onverminderd het bepaalde in de artikelen 11, 16, 54 en 58 volgens bij algemene maatregel van bestuur te stellen regels, wijzigen of intrekken, indien:

- a. is gehandeld in strijd met het bij of krachtens deze wet bepaalde;
- b. een vervoerder de verplichtingen voortvloeiende uit de reeds voor hem geldende collectieve arbeidsovereenkomst niet nakomt;
- c. niet langer wordt voldaan aan één der in artikel 9, eerste lid, genoemde eisen, tenzij een ontheffing als bedoeld in het tweede lid van dat artikel is verleend.

Artikel 92

1. Niet naleving van het bepaalde bij of krachtens de artikelen 30 tot en met 34, eerste lid, en 69 wordt aangemerkt als een overtreding en wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of met een geldboete van de tweede categorie.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gegeven over hetgeen bij overtreding van het bepaalde in de artikelen 30 en 31 is verschuldigd.

Artikel 93

1. In artikel 1, onder ten vierde van de Wet op de economische delicten vervallen de woorden: «de Wet Autovervoer Personen, de artikelen 4, 22, 29, 48, 49, 49a, 59 en 59a, alsmede – voor zover aangeduid als strafbare feiten – overtredingen van voorschriften krachtens de artikelen 2, vierde lid, 3, tweede lid, 8, tweede lid, 24, 31, 35, 36, eerste en tweede lid, 44, 45, eerste en tweede lid, 50, 58 en 58a, van die wet gegeven».

2. Aan artikel 1, onder ten vierde, van de Wet op de economische delicten wordt toegevoegd: de Wet personenvervoer, de artikelen 5, 10, 12, eerste lid, 13, 17, 18, 29, 52, 56, 59, 61 en 87, eerste lid, alsmede – voor zover aangeduid als strafbare feiten – overtredingen van voorschriften krachtens deze wet gegeven.

§ 4. Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 94

De Wet Autovervoer Personen (Stb. 1975, 68) wordt ingetrokken.

Artikel 95

1. Vergunningen voor autobusdiensten, voor groepsvervoer, voor toerwageningen en ongeregeld vervoer en voor taxivervoer, verleend ingevolge de Wet Autovervoer Personen, die gelden op het tijdstip van het in werking treden van deze wet, blijven met inachtneming van het bepaalde in het derde lid gelden gedurende een periode van drie maanden direct volgend op dat tijdstip.

2. De in het eerste lid bedoelde vergunningen blijven ook na de in dat lid genoemde periode gelden, indien de houder van een van die vergunningen gedurende die periode een aanvraag heeft ingediend om een vergunning voor het verrichten van openbaar vervoer, van besloten busvervoer of van

taxivervoer als bedoeld in deze wet. In een zodanig geval blijven die vergunningen met inachtneming van het bepaalde in het derde lid gelden tot op de aanvraag onherroepelijk is beslist.

3. Voor zolang de in het eerste lid bedoelde vergunningen op grond van het in dat lid en in het tweede lid bepaalde blijven gelden, zijn op die vergunningen de bepalingen van de Wet Autovervoer Personen en de daarop berustende bepalingen, zoals die luiden op het tijdstip van het in werking treden van deze wet, van toepassing met uitzondering van die bepalingen die betrekking hebben op de geldigheidsduur van een vergunning en op verzoeken om wijziging, verlenging of overdracht van een vergunning.

Artikel 96

1. In de Wet van 26 mei 1937 tot reorganisatie van het spoorwegbedrijf (Stb. 1937, 520) wordt een artikel 7a ingevoegd, luidende:

Artikel 7a. Deze wet is met ingang van de dag waarop de Wet personenvervoer (Stb.) in werking treedt niet meer van toepassing op het vervoer van personen.

2. In artikel 69a van de Spoorwegwet (Stb. 1975, 67) worden de woorden «Wet vervoersvoorwaarden openbaar vervoer» vervangen door: Wet personenvervoer (Stb. ,).

Artikel 97

1. De concessies tot exploitatie van spoor- en tramwegen voor het vervoer van personen, verleend ingevolge de Wet van 26 mei 1937 tot reorganisatie van het spoorwegbedrijf, en de concessies voor de uitoefening van de dienst voor het vervoer van personen op een locaalspoorweg of op een tramweg, verleend ingevolge de Locaalspoor- en Tramwegwet (Stb. 1900, 118), die gelden op het tijdstip van het in werking treden van deze wet, blijven met inachtneming van het bepaalde in het derde lid gelden gedurende een periode van drie maanden direct volgend op dat tijdstip.

2. De in het eerste lid bedoelde concessies blijven ook na de in dat lid genoemde periode gelden, indien de houder van een van die concessies gedurende die periode een aanvraag heeft ingediend om een vergunning voor het verrichten van openbaar vervoer als bedoeld in deze wet. In een zodanig geval blijven die concessies met inachtneming van het bepaalde in het derde lid gelden tot op de aanvraag onherroepelijk is beslist.

3. Voor zolang de in het eerste lid bedoelde concessies op grond van het in dat lid en in het tweede lid bepaalde blijven gelden, zijn op die concessies de bepalingen van de Wet van 26 mei 1937 tot reorganisatie van het spoorwegbedrijf, van de Spoorwegwet en van de Locaalspoor- en Tramwegwet alsmede van de daarop berustende bepalingen, zoals die luiden op het tijdstip van het in werking treden van deze wet, van toepassing.

Artikel 98

1. Indien de artikelen 95 en 97 toepassing hebben gevonden, worden vergunningen ingevolge deze wet eerst van kracht nadat op de in het tweede lid van die artikelen bedoelde aanvraag onherroepelijk is beslist.

2. Indien de vervoerder bij de in de artikelen 95, tweede lid, en 97, tweede lid, bedoelde aanvraag heeft aangegeven dat hij verschillende in deze wet genoemde vergunningen heeft aangevraagd en niet gelijktijdig op zijn aanvragen om die vergunningen kan worden beslist, vervalt, zodra op een van zijn aanvragen onherroepelijk is beslist, zijn vergunning voor autobusdiensten, voor groepsvervoer, voor toerwagenritten en ongeregeld vervoer of voor taxivervoer, in afwijking van het bepaalde in de in de aanhef van dit lid bedoelde leden, slechts voor dat deel dat door de ingevolge deze wet genomen beslissing wordt bestreken.

Artikel 99

1. De behandeling van en de beslissing op aanvragen om en verzoeken terzake van vergunningen ingevolge de Wet Autovervoer Personen alsmede de behandeling van en de beslissing op aanvragen om concessies ingevolge de Locaalspoor- en Tramwegwet, die zijn ingediend voor het tijdstip van het in werking treden van deze wet, geschieden, voorzover daarop bij het in werking treden van deze wet nog niet is beslist, overeenkomstig de bepalingen van de Wet Autovervoer Personen en de Locaalspoor- en Tramwegwet, zoals die luiden op het tijdstip van het in werking treden van deze wet.

2. Indien de beslissing op aanvragen als bedoeld in het eerste lid, leidt tot verlening van een vergunning voor autobusdiensten, voor groepsvervoer, voor toerwagenritten en ongeregeld vervoer of voor taxivervoer dan wel van een concessie ingevolge de Locaalspoor- en Tramwegwet, gelden deze vergunning en deze concessie gedurende een periode van drie maanden na het tijdstip waarop zij van kracht worden. Het bepaalde in de artikelen 95, tweede en derde lid, en 97, tweede en derde lid, is van toepassing.

3. De behandeling van en de beslissing op verzoeken om ontheffing van de eis van vakbekwaamheid ingevolge de Wet Autovervoer Personen, die zijn ingediend voor het tijdstip van het in werking treden van deze wet, geschieden, voorzover daarop bij het in werking treden van deze wet nog niet is beslist, overeenkomstig deze wet.

Artikel 100

1. De behandeling van beroepen ingevolge de Wet Autovervoer Personen, ingevolge de Spoorwegwet, alsmede ingevolge de Locaalspoor- en Tramwegwet, die zijn ingediend voor het tijdstip van het in werking treden van deze wet, geschieden, voorzover daarop bij het in werking treden van deze wet nog niet is beslist, door het orgaan dat op het tijdstip van het in werking treden van deze wet daarmee was belast, overeenkomstig de regelen, die tot dat tijdstip van kracht waren.

2. Indien een beroep als bedoeld in het eerste lid wordt gegrond verklaard en zulks tot gevolg heeft dat op de aldaar bedoelde aanvraag of het aldaar bedoelde verzoek opnieuw moet worden beslist, geschiedt dit overeenkomstig de bepalingen van de Wet Autovervoer Personen, de Spoorwegwet en de Locaalspoor- en Tramwegwet, zoals die luiden op het tijdstip van het in werking treden van deze wet.

3. Indien de hernieuwde beslissing als bedoeld in het tweede lid, leidt tot verlening van een vergunning voor autobusdiensten, voor groepsvervoer, voor toerwagenritten en ongeregeld vervoer of voor taxivervoer, dan wel van een concessie ingevolge de Locaalspoor- en Tramwegwet gelden deze vergunning en deze concessie gedurende een periode van drie maanden na het tijdstip waarop zij van kracht worden. Het bepaalde in de artikelen 95, tweede en derde lid, en 97, tweede en derde lid, is van toepassing.

4. Indien gedeputeerde staten bij hun beslissing op een beroep ingevolge de Wet Autovervoer Personen een taxivergunning verlenen, geldt deze vergunning gedurende een periode van drie maanden na het tijdstip waarop zij van kracht wordt. Het bepaalde in artikel 95, tweede en derde lid, is van toepassing.

Artikel 101

De behandeling van beroepen die worden ingediend na het tijdstip van het in werking treden van deze wet met betrekking tot aanvragen om en verzoeken terzake van vergunningen ingevolge de Wet Autovervoer Personen en aanvragen om concessies ingevolge de Locaalspoor- en Tramwegwet, die zijn ingediend voor het in werking treden van deze wet, geschieden door het orgaan dat op het tijdstip van het in werking treden

van deze wet daarmee was belast overeenkomstig de regelen, die tot dat tijdstip van kracht waren. Het bepaalde in de artikelen 95, tweede en derde lid, 97, tweede en derde lid, 100, tweede en derde lid, met uitzondering van de laatste volzin van laatstgenoemd artikellid, en 100, vierde lid, is van toepassing.

Artikel 102

In afwijking van het bepaalde in de artikelen 38 en 39 verleent Onze Minister op verzoek, overeenkomstig de bepalingen van deze wet, een financiële bijdrage voor exploitatie van lokaal openbaar vervoer aan gemeenten met minder dan vijftigduizend inwoners, die op het tijdstip van het in werking treden van deze wet een bijdrage voor exploitatie van openbaar vervoer ontvangen.

Artikel 103

In afwijking van het bepaalde in artikel 53, eerste lid, kunnen vergunningen voor besloten busvervoer direct voor onbepaalde tijd worden verleend, indien zij worden aangevraagd door vervoerders die op het tijdstip van het in werking treden van deze wet in het bezit zijn van een geldige vergunning voor autobusdiensten, voor groepsvervoer met bussen of voor toerwageningen en ongeregeld vervoer ingevolge de Wet Autovervoer Personen.

Artikel 104

In afwijking van het bepaalde in artikel 93 blijft artikel 1, 4° van de Wet op de economische delicten, zoals dit luidt op het tijdstip van het in werking treden van deze wet, van kracht in de gevallen als bedoeld in de artikelen 95, 99, 100 en 101, voor zolang de bepalingen van de Wet Autovervoer Personen en de daarop berustende bepalingen zoals deze luiden op het tijdstip van het in werking treden van deze wet, op grond van het in laatstgenoemde artikelen bepaalde, van kracht zijn.

Artikel 105

1. Een ontheffing van de eis van vakbekwaamheid die voor het tijdstip van het in werking treden van deze wet is verleend op grond van het bepaalde in artikel 56a, eerste lid, van de Wet Autovervoer Personen, wordt vanaf dat tijdstip aangemerkt als een ontheffing als bedoeld in artikel 9, tweede lid, van deze wet.

2. Degene die op grond van het bepaalde in artikel 68 van de Wet Autovervoer Personen wordt geacht te voldoen aan de eis van vakbekwaamheid, bedoeld in artikel 56a, eerste lid, van die wet, wordt eveneens geacht te voldoen aan de eis van vakbekwaamheid, bedoeld in artikel 9, eerste lid, van deze wet.

Artikel 106

De Wet vervoersvoorwaarden openbaar vervoer (Stb. 1984, 108) wordt ingetrokken.

Artikel 107

Tarieven en modellen van vervoerbewijzen voor het openbaar vervoer, die gelden op het tijdstip van het in werking treden van deze wet, behouden hun geldigheid tot het tijdstip waarop zij opnieuw worden vastgesteld.

Artikel 108

Indien het bij koninklijke boodschap van 27 oktober 1982 ingediende voorstel van Wet Overeenkomst Binnenlands Openbaar Personenvervoer tot wet wordt verheven en in werking treedt, vervallen de artikelen 72, 73, 74, 75, 76 en 77 op hetzelfde tijdstip.

Artikel 109

Artikel 9, eerste lid, onderdeel i, van de Wet op de motorrijtuigenbelasting 1966 (Stb. 332) wordt vervangen door:

i. een motorrijtuig op drie of meer wielen, ingericht voor personenvervoer en wel voor het vervoer van niet meer dan acht personen, de bestuurder daaronder niet begrepen, dat blijkens een ingevolge de Wet personenvervoer (Stb. ,) afgegeven vergunning, dan wel voor zover afgegeven een vergunningbewijs, is bestemd om openbaar vervoer of taxivervoer te verrichten en uitsluitend daarvoor wordt gebezigd.

Artikel 110

De Wet op de omzetbelasting 1968 (Stb. 329) wordt gewijzigd als volgt:

A. De eerste volzin van artikel 50, lid 7a, wordt vervangen door:

7a. Van de bijzondere verbruiksbelasting wordt teruggaaf verleend voor motorrijtuigen welke blijkens een ingevolge de Wet personenvervoer (Stb. ,) afgegeven vergunning, dan wel voor zover afgegeven een vergunningbewijs, bestemd om openbaar vervoer of taxivervoer te verrichten.

B. In de voorlaatste volzin van artikel 50, lid 7a, worden de woorden «om personen tegen betaling te vervoeren» vervangen door: voor het verrichten van openbaar vervoer of taxivervoer in de zin van de Wet personenvervoer.

C. In Tabel I, letter b, wordt post 9 vervangen door:

9. Het vervoer van personen per schip, het vervoer van personen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdelen e, f en g van de Wet personenvervoer en het vervoer van personen met luchtvaartuigen indien de plaats van vertrek en de plaats van bestemming binnen het Rijk zijn gelegen;

Artikel 111

In artikel 2, tweede lid, van de Vestigingswet Bedrijven 1954, (Stb. 1954, 99) wordt de definitie van vervoerbedrijf vervangen door:

- a. het bedrijf van het vervoeren van personen of goederen ter zee of door de lucht;
 - b. het bedrijf van het vervoeren van goederen met vrachtauto's of binnenschepen voor zover dit vervoer slechts mag geschieden krachtens een vergunning ingevolge de Wet Autovervoer Goederen (Stb. 1951, 342) of de Wet Goederenvervoer Binnenscheepvaart (Stb. 1952, 472) daaronder niet begrepen het meubeltransportbedrijf;
 - c. het bedrijf van het vervoeren van personen personen krachtens een vergunning ingevolge de Wet personenvervoer (Stb. ...).
- wordt verricht.

Artikel 112

In artikel 3, tweede lid, van de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen (Stb. 1963, 228) worden de woorden: «artikel 4 der Wet Autovervoer Personen» vervangen door: artikel 5 van de Wet personenvervoer (Stb. ,).

Artikel 113

In artikel 8, tweede lid en artikel 10, derde lid, van de Vervoersnoodwet (Stb. 1962, 571) worden de woorden «Wet Autovervoer Personen» vervangen door: Wet personenvervoer (Stb. ,).

Artikel 114

De Wet Goederenvervoer Binnenscheepvaart (Stb. 1951, 472) wordt gewijzigd als volgt:

- a. In artikel 1, eerste lid, onderdeel b, worden de woorden «bedoeld in artikel 7» vervangen door: bedoeld in artikel 6a.
- b. In § 2 wordt voor artikel 7 een nieuw artikel 6a ingevoegd, luidende:

Artikel 6a

1. Er is een Commissie Vervoervergunningen.
 2. De leden van de Commissie worden bij koninklijk besluit benoemd; de Voorzitter wordt bij koninklijk besluit uit de leden aangewezen.
 3. Bij koninklijk besluit kunnen plaatsvervangende leden worden benoemd.
 4. Bij koninklijk besluit kunnen regelen worden gesteld omtrent de vervanging van de voorzitter bij diens ontstentenis.
 5. Bij algemene maatregel van bestuur worden verdere voorschriften met betrekking tot de Commissie gegeven.
- c. In artikel 7, onderdeel a, vervallen de woorden: «Vervoervergunningen, ingesteld bij artikel 10 der Wet Autovervoer Personen».

Artikel 115

Artikel 78 vindt geen toepassing voor de algemene maatregelen van bestuur die tegelijkertijd in werking treden met de inwerkingtreding van deze wet.

Artikel 116

Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan zijn.

Artikel 117

Deze wet kan worden aangehaald als Wet personenvervoer.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Verkeer en Waterstaat,